

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Barnavännen, 1905-01

Author: Various

Editor: J. B. Gauffin

Release date: December 5, 2008 [eBook #27416]

Language: Swedish

Credits: Produced by Juliet Sutherland, Rénaud Lévesque and the
Online Distributed Proofreading Team at <http://www.pgdp.net>

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK BARNAVÄNNEN, 1905-01 ***

BARNAVÄNNEN
ILLUSTRERAD VECKOTIDNING FÖR DE SMÅ
UTGIFVEN AF
J. B. GAUFFIN
UNDER MEDVERKAN AF FLERE BARNAVÄNNER
TJUGUANDRA ÅRGÅNGEN
1905

UPPSALA
Tidningen Barnavännens Förlag

INNEHÅLL.

Ledande uppsatser.

	Sid.
Guds rike är nära. <i>Fr. E.</i>	2
En sabbatsdag i Jesu lif. <i>J. B. G.</i>	9
Jesus botar en lam. <i>Fr. E.</i>	17
Publikaners och syndares vän. <i>J. B. G.</i>	25
Guds rike. <i>Fr. E.</i>	33
Jesus stillar stormen. <i>J. B. G.</i>	41
Jairi dotter. <i>Fr. E.</i>	49
Johannes döparens död. <i>J. B. G.</i>	57
Kristi ödmjukhet. <i>Fr. E.</i>	65
Kristi förklaring. <i>J. B. G.</i>	73
Jesus förutsäger sitt lidande. <i>Fr. E.</i>	81
Hvar är frukten? <i>J. B. G.</i>	89
Jesus hyllas i Betanien. <i>J. B. G.</i>	97

Petrus förnekar Jesus. <i>J. B. G.</i>	105
Jesus eller Barrabas. <i>Fr. E.</i>	113
För oss. <i>J. B. G.</i>	121
Herren uppenbarar sig för de sina. <i>Fr. E.</i>	129
Jesus välsignar barnen. <i>J. B. G.</i>	137
Den rike ynglingen. <i>Fr. E.</i>	145
Ljusets barn. <i>J. B. G.</i>	153
En underbar tro. <i>Fr. E.</i>	161
Kristi himmelfärd. <i>J. B. G.</i>	169
Kyrkans grundläggning. <i>Fr. E.</i>	178
Filippus och etiopiern. <i>J. B. G.</i>	193
Förbönen och Guds hjälp. <i>Fr. E.</i>	201
Förmaningsord till lydnad för Gud. <i>J. B. G.</i>	209
Ödmjukhet och vaksamhet. <i>Fr. E.</i>	217
Tåresådd och glädjeskörd. <i>J. B. G.</i>	225
Syndabekännelse och förlåtelse. <i>Fr. E.</i>	233
Herre, du känner mig. <i>J. B. G.</i>	241
Varning för lättja. <i>Fr. E.</i>	249
Ett nytt hjärta och en ny ande. <i>J. B. G.</i>	257
Varningsord till den ljumme. <i>J. B. G.</i>	265
Nya himlar och en ny jord. <i>J. B. G.</i>	273
Moses födelse och barndom. <i>Fr. E.</i>	281
Moses kallelse. <i>J. B. G.</i>	289
Påskalammet. <i>Fr. E.</i>	297
Vandringen genom Röda hafvet. <i>J. B. G.</i>	305
Guds bud till oss. <i>Fr. E.</i>	313
Israels affall. <i>J. B. G.</i>	321
Vandringen i öknen. <i>J. B. G.</i>	329
Den israelitiska gudstjänsten. <i>J. B. G.</i>	337
Vår öfverstepräst. <i>J. B. G.</i>	345
Spejarne. <i>J. B. G.</i>	353
Josua vid Jordan. <i>Fr. E.</i>	361
Josua och Israel vid Jeriko. <i>J. B. G.</i>	369
Josuas afskedstal. <i>Fr. E.</i>	377
Johannes födelse bebådas. <i>J. B. G.</i>	385
Jesu födelse bebådas. <i>Fr. E.</i>	393
Marias lofsång. <i>J. B. G.</i>	401
Soluppgången från höjden. <i>J. B. G.</i>	410
Jesus, vår konung. <i>Fr. E.</i>	417

Smärre berättelser.

Djupt inne i skogen. <i>J. B. G.</i>	11
En saga. <i>Einar Gauffin.</i>	18
Lek och arbete. <i>J. B. G.</i>	21
Din käpp och staf de trösta mig.	23
Vägvisare. <i>J. B. G.</i>	27
Guds fåglar.	30
Johannes.	30
Bilder ur onkel Erics tittskåp.	39
Det är friskt i skogen. <i>J. B. G.</i>	44
För våra allra minsta. Goda vänner. <i>J. B. G.</i>	46
På svag is. <i>J. B. G.</i>	62
För våra allra minsta. 1. Små, som gå i vägen. <i>J. B. G.</i>	62
För våra allra minsta. 2. En liten musiker. <i>J. B. G.</i>	63
En barnvän. <i>I. och H.</i>	66
Farmors berättelse.	79
En ovanlig slädfärd. <i>J. B. G.</i>	84
Duktiga pojkar. Efter norskan.	90
Handlade han klokt?	98
Samvetets bud.	98
Läser du din bibel?	106
Erik och Anton. <i>J. B. G.</i>	118
Den lilla fridstifterskan.	122
Återuppstånden. <i>J. B. G.</i>	126
Frukost åt gässen. <i>J. B. G.</i>	134
Sökande efter den okände Guden.	138
En god rekommendation.	142
Gossen, som icke kan.	146
Farfars stjärna.	154
Den bäska drycken.	162
Flickan med tändstickorna. <i>C. Andersen.</i>	163
Hon vann seger. Berättelse af <i>Anna H---m Preinitz.</i>	180
Blomsterförsäljerskan.	186
Lärkans hemlighet. <i>J. B. Cherman.</i>	189
Krig.	191
Hvad vänlighet förmådde.	194
I solvarm sommar. (<i>Farbror.</i>)	205
Eva.	210
En kindergården. <i>J. B. G.</i>	211

Lilla Lisas missionsgåfva. Berättelse från Kongo,	
upptecknad af <i>A. G.</i>	226
Ett Herrrens sändebud. <i>J. B. G.</i>	237
Guds vägar. <i>C. Trog.</i>	242
För våra allra minsta. Hvem är hon?	252
Verners tvåkrona. <i>K. K---n.</i>	274
"Det var jag." <i>Leo Tolstoy.</i> (Amer.	
Söndagsskolvännen.)	290
Den räddande brisen.	306
Olydnad.	314
Kråkorna med.	322
Kärleksgärningar.	346
Två vänner. <i>J. B. G.</i>	372
För våra allra minsta. Till Amerika och hem igen.	
<i>J. B. G.</i>	380
En dröm.	382
En hemlighet.	400
God vinst.	400
Vedergällning. <i>K. K---n.</i>	402
Flitiga gossar. <i>J. B. G.</i>	406
Lillans julrim. Af <i>Anna H---m Preinitz.</i>	414
Gud hör bön.	418
Solrosen. <i>J. B. G.</i>	422

Längre berättelser.

	Sid.
Hvad julgranarna berättade	6
Feladt och heladt. Berättelse af " <i>Mormor</i> ".	47
De små missionärerna	86
Broderskärlek	127
Skyddsängeln. Af <i>Ad. Grändler.</i> Från tyskan	
af <i>A. G.</i>	174
Strandfyndet	238
Från slafbojor till frihet. Af <i>Ad. Hoffman.</i>	254
Stormfloden	287
Ett solens barn. Af <i>Alcock.</i>	304
Annas offer. Af <i>Alli Trygg-Helenius.</i>	407

Naturhistoriska och geografiska uppsatser.
Af *J. B. Gauffin.*

En besynnerlig fisk. Näbbgäddan	54
Mården i hönshuset.	115
Ett farligt djur. Den amerikanske bison.	198
Svenska bilder: Kalix	258
D:o Haparanda	268
D:o Torneå	276
D:o Piteå	283
D:o Luleå	292, 301
D:o Kiruna	309
D:o Från Kiruna till Riksgränsen	317, 324
D:o Riksgränsen-Narvik	333
D:o Gällivara	340
D:o MalMBERGET	350
D:o I Jockmock	356, 364
D:o Utför Lule älf	370, 378
D:o Harads och Svartlå	386
D:o Boden	394

Lefnadsteckningar.

Hans Christian Andersen	119
Doktor Barnardo och hans barnhem	328

Sånger.

Välkommen till oss, du nya år! <i>Ella</i>	1
En lektion. <i>Anna H--m</i>	22
Pullor, mina små! <i>Anna H--m</i>	27
Stackars frusna små! <i>Ella</i>	38
En liten husmor. <i>Ella</i>	68
Små djurvänner. <i>Ella</i>	78
Två små dockmammor. <i>Anna H--m Preinitz</i>	86
Solblomster. <i>Anna H--m Preinitz</i>	95
Namnsdagssång för far. <i>Anna H--m Preinitz</i>	100
När lillebror kom. <i>Anna H--m Preinitz</i>	110
Vid Jesu kors. <i>Ella</i>	126
Vid systems bår. <i>J. B. G.</i>	147
Sångargossen. <i>Anna H--m Preinitz</i>	147
Indianer och hvita. <i>Ella</i>	155
Dröm. <i>Anna H--m Preinitz</i>	155

Våren. J. B. G.	177
Min lyra. Ett barndomsminne. <i>Eric</i>	179
Gult och blått--Svenskt och godt. <i>Ella Beskow</i>	184
En presentation. <i>Anna H--m Preinitz</i>	189
Tre generationer. <i>Anna H--m Preinitz</i>	198
Röfvare. <i>Ella</i>	204
Jesus. Mästare! <i>Anna H--m Preinitz</i>	213
Den lille konstnären. <i>Ella</i>	221
Stilla kisse! <i>Anna H--m Preinitz</i>	231
Vårblom. <i>Ella</i>	236
Bror kommer hem. <i>Ella</i>	244
Mellan blommor och blad. <i>J. B. G.</i>	246
Omaka lekkamrater. <i>Anna H--m Preinitz</i>	251
Aftonstämning. <i>Anna H--m Preinitz</i>	258
Att dikta sagor. <i>Anna H--m Preinitz</i>	266
Liljor. <i>Anna H--m Preinitz</i>	291
Vallflickans sång. <i>Anna H--m Preinitz</i>	301
Den lille äppeltjufven. <i>Ella</i>	308
Frisk vind. <i>Ella</i>	315
Nyfikna vänner. <i>Anna H--m Preinitz</i>	331
Framtidsdrömmar. <i>Ella</i>	356
Mormors födelsedag. <i>Ella</i>	364
Gåsungarnas frukost. <i>Ella</i>	374
Kissekatten och jag. <i>Ella</i>	382
En styrkedryck. <i>Ella</i>	390
Låt oss sjunga. <i>Ella</i>	398
En julglimt. <i>A. A.</i>	404
Jul. <i>K--n</i>	409
Nu stundar den heliga julens tid. <i>Ella</i>	411
En juldröm	421
Sveas nyårsbön	424

Illustrationer.

Tulla och Notti.	3
Välkommen till oss, du nya år!	4
Julängeln sjöng med.	5
Lek och allvar.	11
Jesus utanför Petri husdörr.	12
Djupt inne i skogen.	13
En lektion.	20
Lek och arbete.	21, 22
Pullor, mina små!	28
Vägvisare.	29
Stackars frusna små!	36
En flickskola i Indien.	37
Jesus stillar stormen.	44
Det är friskt i skogen.	45
Goda vänner.	46
Jairi dotter.	52
En som gratulerar.	53
En besynnerlig fisk.	55
På svag is.	60
Små som gå i vägen.	61
En liten musiker.	63
En liten husmor.	68
Slöjdkonstnärer.	69
Kristi förklaring.	74
En intressant bok.	76
Små djurvänner.	77
Genom morfars glasögon.	83
En ovanlig slädfärd.	84
Två små dockmammor.	85
Solblomster.	92
En farlig strid.	93
Namnsdagssång för far.	100
Stackars Beppo!	101
De små missionärerna.	102
När lillebror kom.	108
Farmors födelsedagssång.	109
Mården i hönshuset.	110
Erik och Anton.	117
Hans Christian Andersen.	119
H. C. Andersens barndomshem i Odense.	119
Vid Jesu kors.	124
Återuppstånden.	125
Jesus på väg till Emmaus.	132
Frukost åt gässen.	133
Jesus välsignar barnen.	140
Hvem skall ge vika?	141
Broderskärlek.	143, 159
Vid systems bår.	148

Sångargossen.	149
Indianer och hvita.	156
Dröm.	157
Den lilla flickan med tändstickorna.	164
För våra allra minsta.	165, 166
Lilla Berta.	172
Barnsligt.	173, 174
Min lyra.	179
Hon vann seger.	180, 181, 182
Gult och blått--Svenskt och godt.	185
Blomsterförsäljerskan.	186
En presentation.	188
Lärkans hemlighet.	190
Tre generationer.	196
Ett farligt djur. Den amerikanske bison.	197
Röfvare.	204
I solvarm sommar.	205
En kindergården.	212
Jesus, Mästare!	213
Karl och Greta.	214
Solskeppet.	220
Den lille konstnären.	221
Lisa och Lars.	222
En föreläsning.	228
Stilla kisse.	229
Vårblom.	236
Ett Herrens sändebud.	237
Bror kommer hem.	244
När körsbären mogna.	245
Mellan blommor och blad.	246
Omaka lekkamrater.	252
Hvem är hon?	253
En svår uppgift.	254
Aftonstämning.	259
Svenska bilder: Kalix.	260, 261
Att dikta sagor.	267
Svenska bilder: Haparanda.	268, 269, 276
D:o Torneå.	276, 277, 278
D:o Midnattssolen från Haparanda kyrka.	277
D:o Piteå.	284, 285
D:o Luleå. Betelkapellet.	292
Liljor.	293
Svenska bilder: Luleå	294
Vallflickans sång.	300
Svenska bilder: Luleå.	302, 303
Den lille äppeltjufven.	308
Svenska bilder: Larossavaara malmborg och Kiruna stad.	309
D:o Kirunavaara malmborg.	310
D:o Jukkasjärvi kyrka.	310
Frisk vind.	316
Svenska bilder: Vid Abisko.	317
D:o Björkliden.	318
D:o Tornehamn.	318
D:o Lappländsk vinterbild.	325
D:o Stationen Riksgränsen.	325
D:o Lappbruden vid Vassijokki.	326
Nyfikna vänner.	332
Svenska bilder: Rombaksdalen.	333
D:o Narvik.	334
Doktor Barnardo.	339
Svenska bilder: Gellivara.	340, 341
D:o MalMBERGET.	341, 349
I D:r Barnardos väntsal.	348
Från D:r Barnardos barnhem.	355
Framtidsdrömmar.	357
Svenska bilder: Stationen vid Murjek.	358
I barnhemmets kyrka i Ilford.	363
Från barnhemmet i Ilford.	363
Mormors födelsedag.	365
Svenska bilder: Bron och forsén vid Porsí.	366
D:o Vattenfallet vid Edefors.	371
Två vänner.	372
Gåsungarnas frukost.	373
Svenska bilder: Edefors gård.	379
Till Amerika och hem igen.	380
Kissekatten och jag.	381
Svenska bilder: Från Boden.	387, 394, 396
D:o Svartlå.	388
En styrkedryck.	389
Låt oss sjunga.	397
En julglimt.	404

Flitiga gossar.	405
Soluppgången från höjden.	410
Nu stundar den heliga julens tid.	412
Lillans julrim.	413
Fåglarnas jul.	420
En juldröm.	421
Solrosen.	424
Sveas Nyårsbön.	425

N:o 1
5 Jan.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.
Redaktör: J. B. GAUFFIN, Uppsala.

22 årg.
1905.

Välkommen till oss, du nya år!

Med teckning af *Jenny Nyström-Stoopendaal*.

Välkommen till oss, du nya år,
med snö och vinter, med sol och vår,
med sommarjubel i alla snår,
med mogna skördar på fält och gården
och skymningsstunder kring trefna härden!

Välkommen till oss! Gif lycka, frid!
Må vapnen sänkas i världen vid!
Gud skydde Sverige för ofredstid!--
Ja, Han vill hjälpa, Han vill beskydda
båd' små och stora i slott och hydda.

Välkommen till oss! Hvad än du ger,
jag tror därpå, att Guds vilja sker,
att Han sin nåd hvarje dag betar.
När jag ta'r allt från Gud Faders händer,
det säkert mig till det bästa länder.

Ella.

Guds rike är nära.

Mark. 1: 14.

iden är fullbordad och Guds rike är nära! Så talade Herren Jesus i början af sin verksamhet. Världen var

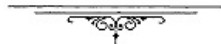
för honom ett stort såningsfält, det gällde att rycka upp sekelgamla fördomar och låta hjärtats åkertege djup*plöjas af ordets plogbill. Nu var tiden kommen för ett dylikt såningsarbete, det var en vårtid efter en långvarig vinter af kall likgiltighet. Johannes hade slutat sitt värf, Kristus fann fältet förberedt för sådd genom hans trogna arbete. Men i denna myckna skörd behöfde han arbetare.

Han behöfde vittnen, som kunde nå folket med sitt lätt förstådda hvardagspråk, men som dock på samma gång voro Jesu vittnen, som kunde vittna om Jesu kärlek och nåd, och sålunda draga massorna till honom. Kristus fann i fiskarena Simon och Andreas, Jakob och Johannes de män, som han behöfde för detta värf. Till dem ljöd nu kallelsen: Följen mig, och jag skall göra eder till människofiskare.

Vi gå nu till vår egen tid. Den kallas "missionens tidevarf". Hvarför då detta? Emedan Guds rike såsom aldrig förr har kommit hednavärlden mycket nära. Dessa tusen millioner hedningar ha uppsökts af en skara män och kvinnor, som kunna liknas vid en stor här, utgången för att eröfra världen för sin frälsare. För etthundra år sedan var Afrika icke blott den mörka, utan ock den obekanta och otillgängliga världsdelen. Huru är det väl nu? Nu äro vägar banade i den mörka världsdelen, icke blott från norr och söder, utan äfven från öster och väster. Till och med järnvägen har redan letat sig fram utmed Kongos strand till den punkt, hvarest floden börjar blifva segelbar. I detta land har Svenska Missionsförbundet sedan flera år utfövat en framgångsrik verksamhet, och äfven Sveriges söndagsskolbarn underhålla missionärer därute, som undervisa de små svarta barnen om Jesus, barnens vän.

Det stora Kina var för hundra år sedan ett nästan tillslutet land. De krig, som Europas stormakter fört mot Kina, hafva ej varit ägnade att öppna kinesernas hjärtan för evangelium. Främlingshat var krigets närmaste följd. Så mycket mer glädjande är det då, att trots detta hat missionen dock vunnit framgång i alla Kinas provinser och biländer. Äfven här underhålla våra söndagsskolbarn flera missionärer.

Herren Jesus ser hednavärldens nöd. Han ser, huru hedningen söker frid men finner ingen, han söker lycka men finner den ej, ja, han ser, huru tusentals människor dö utan att hafva lärt känna honom, syndares frälsare. Därför har han kallat våra missionärer till arbetet bland hedningarne därute. Han har också uppväckt många svenska barn till att bedja för missionen och samla medel till dess underhåll. Men ofta fruktar jag, att våra barn skola tröttna. O, att vi aldrig tröttnade, ty vi kunna göra stora ting, om vi förena våra krafter och hålla ut. Eder egen tidning skall under årets lopp meddela eder skildringar från missionsfälten. Älskade små, glömmen ej att i edra böner innesluta edra missionärer och de barn, bland hvilka de arbeta! I vår tid är världen öppen för Guds evangelium, och mången hedning längtar och suckar: "Kommer dag ej snart?" *Fr. E.*

Tulla och Notti.

Tulla och Notti äro två små lappbarn och syskon. De ha också två kusiner, som bo på andra sidan skogsåsen bredvid älfstranden. Notti, som går i skolan, hade af sin lärare fått en jultidning och en äfven åt sin lilla syster. Kusinerna voro ännu för små för att kunna besöka skolan och därför hade de fått ingenting. Detta visste Tulla så väl, och hon visste äfven, att de små kusinerna ingenting skulle få till julklapp.

"Hör du, Notti", sade hon till sin bror på julaftonsmorgonen, "kunde inte du och jag nöja oss med en tidning tillsammans? Vi kunna ju se tillsammans på alla de vackra 'gubbarna' och taflorna, och om du läser högt, så ska jag höra på. Då kan kusin Åsa och kusin Tova få den andra tidningen".

Notti tyckte, att Tullas förslag var riktigt förståndigt, och så togo de på sina skidor och stoppade den vackra jultidningen innanför kolten och gifvo sig på väg.

"Kom bara snart hem", ropade deras mor efter dem, "innan det blir riktigt mörkt." Ty skymning är det nästan jämt om dagarna vid jultiden i Lappland.

Det blef inte liten glädje för de små kusinerna att få en så vacker jultidning att se på. I dag hade inte Notti tid att läsa för dem. Men under julen skulle han komma åter i sällskap med far och mor. Då skulle de stanna hela dagen, och då skulle han läsa för både små

och stora.

Och så vände Tulla och Notti åter till sitt hem i vinterskymningen. Tulla var nästan trött af skidfärden i backarna. Men på skidorna hade hon lärt sig att stå säkert ända från hon var bara tre år. Och nu gick det af sig själft mot fars och mors lilla stuga. J. B. G.

Från barnens missionärer

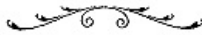
i Kina och Kongo är jag i tillfälle att kunna hälsa Barnavännens läsare. Missionär och fru Börri-son i Kongo ha sändt en uppmuntrande kvartalsredogörelse från stationen Kinkenge. Från fröken Hilma Börjeson har kommit ett långt bref från Kina till Barnavännens farbror med många jul- och nyårshälsningar till Sveriges söndagsskolbarn samt med löfte om ett särskildt bref till barnen på nyåret. Hon är barnens missionär i Kina jämte herr och fru Freden. De voro alla friska men önskade, att ni skulle komma ihåg dem, när ni knäppa edra händer och gå till Gud i bön. Glömmen inte heller hednabarnen i våra skolor därute i Kongo och Kina! Det behöfves mycket ljus ännu öfver hednavärlden och i dess mörker, det behöfves ock mycket ljus i vårt eget mörker, i vår egen nöd här hemma i Sverige, på det synd och villa må vika ifrån oss och rättfärdighet och frid fylla allas hjärtan. *Barnavännens Farbror.*

VÄLKOMMEN TILL OSS, DU NYA ÅR!

JULÄNGELN SJÖNG MED.

Hvad julgranarna berättade.

Med teckning.

Högt uppe på skogsslutningen blåste vinden frisk och kall och decembersolen lyste vänligt på de unga granarna samt fröjdade sig åt deras friska grönska. De voro solens älsklingsbarn, dessa granar, där de höjde sina smärta spiror mot höjden, liksom om de velat tacka henne för den lifskraft hon skänkt dem. Men icke alla de små granarna, som vind och solsken hälsat i går, funnos i dag kvar på slutningen. Solen lät därför blicken sökande spana omkring, och slutligen fann hon de saknade, ett helt sällskap, som stodo där resfärdiga. De sågo likväl icke alls ledsna och bedröfvade ut, nej, de voro lika gröna och friska som sina syskon, hvilka ännu hade sina rötter i den frusna marken. Ja, det fanns hos dem en egendomlig, aningsfull väntan, som de andra träden saknade.

Och den gyllene solstrålen frågade:

"Ni äro väl mycket bedröfvade för att ni måste bort från skogen, bort från bröder och systrar, bort från den blåa himmeln, från luft och sol?"

"Bedröfvade?--Nej, vi äro däremot mycket glada; ty vi skola få skåda människornas julfröjd."

Och genom ungskogen, som stod kvar på slutningen, flög en sakta susning. Den upprepade aningsfullt: "Julfröjd".

Men huru visste granarna i skogen någonting om julfröjd? Hade väl julens ängel, han, som sväfvar fram öfver städer och byar, hade han hälsat på i skogen och hviskat om julens budskap äfven till den?

Snart kommo stora kälkar, dragna af hästar, hitupp. På dem skulle granarna resa ut i världen. De viftade ännu en sista afskedshälsning till de kvarvarande syskonen, hvilka med beundran sågo efter dem.

Visst var det skönt att grönska här uppe i Guds klara solsken, men de hade nu fått en aning om någonting ännu härligare, som de aldrig skådat.----

Huru länge de unga granarna färdades, därom visste de ingenting. Men en dag stodo de alla i en lång rad på en plats, som var omgifven af höga hus. Var det här de skulle få se människornas julfröjd?

Julgranarna hade likväl ingen tid till utbyte af tankar, ty den ena försvann utåt en gata, en annan

åt en annan gata, och ingendera visste, hvart den andra tog vägen. "Farväl, farväl!" ropade de till hvarandra, "vi skola försöka träffas igen och berätta hvad vi genomlevvat!"

* *
*

Det var dagen före trettondagen. I en stor skolsal bars in den ena julgranen efter den andra. Där kommo stadsbud med stora, präktiga granar, där muntra skolgossar med små, blygsamma granar, hvilka tills i går burit sötsaker och ljus och stjärnor på sina grenar. Snart förvandlades skolsalen till en grönskade skog. I morgon skulle här blifva fäst för söndagsskolbarnen, och många vänner till de unga hade såndt hit de julgranar, som deras egna småttingar hade plundrat.

Lärarinnan, en vänlig medelålders kvinna, gick liksom en god julfé omkring i salen för att ordna allt, som i morgon skulle pryda de vackra granarna. I sin ifver märkte hon icke, att det prasslade och susade så underligt i granarna rundt omkring henne. De utbytte på sitt sätt mången glad hälsning och månet ord, som tydde på igenkännande. Ty många af de träd, som stått där borta på skogsslutningen bland den vackra ungsbogen, möttes åter härinne, sedan den egentliga julhögtiden var förbi. Och lärarinnan stängde dörren, på hvilken det oupphörligt ringt under dagen, och gick in i sitt rum, där hon snart slumrade in i sin stora länstol. Hon var trött efter dagens mödor.

Men därute sken månen så klart öfver skolhuset och in genom fönsterna. Han lyssnade på julgranarnas berättelser.

Ja, hvad hade de icke att berätta, både stora och små, de senare kanske mest. Det var ett susande och ett prasslande, så att man måste komma öfverens om att berätta en i sänder.

"Jag stod i en präktig sal och bar många ljus och många härligheter", började den första. "Fru kommerserådinnan höll på hela dagen med att smycka mig och gjorde sig därmed mycken möda. När ändtligen kvällen kom och alla mina ljus brunno, så ringde hon. Då flögo dubbeldörrarna upp, och kommerserådet med sina söner, döttrar och gäster kommo in. Äfven tjänstfolket var med, men den fattige gossen, som bar mig från torget, var icke med. Han var glömd, men det gjorde mig ondt om honom."

"Det var skada", sade en liten vänlig gran bredvid honom, "men hvad sjöngo de om?"

"De sjöngo inte alls. De gingo omkring mig och sågo på grannlåten och sade gång på gång: 'O, så vackert!--'Utmärkt!--'Ja, just dessa ord använde de, jag minns dem mycket väl."

Och granen tystnade. Han var själf förvånad öfver att han icke hade mer att berätta om julaftonens glädje och prakt.

"Men hvad sade julens ängel, som lofvade besöka oss?"

"Han var inte där. Han var väl på något annat ställe."

"Ja, hos oss var han länge. Ack, så härligt det var hos oss!" utropade den lilla grannen. "När jag bars in i huset, var det så mörkt, att jag ingenting kunde se. Men morgonen därpå stod jag i ett litet trefligt rum, och en rar gammal fru stod framför mig och smekte mina barr med sin skrynkliga hand. Då knackade det på dörren.

"Hvem är där?" frågade den gamla.

"Det är Karl och Rudolf och Maja. Och Ida kommer strax efter", ropades i kör därute. "Släpp oss in, mormor!"

"Nej, nej, Jesusbarnet är hos mig."

Högtidlig tystnad därute.

"Mormor, får mamma komma in då?" frågade en ljuf barnröst.

"Ja visst, mamma får komma."

Snart kom hon också; hon var en liflig, munter kvinna. Äfven fadern kom, och jag beskådades och beundrades.

"Får jag klä' julgranen åt er i år också?" frågade mormor. Hon hade ett så ödmjukt sinne.

"Om du får, lilla mor?--Hör på, Marie, när du har brådt med julstöket och jag är sysselsatt i affären, är det inte då en ljuflig tanke, att mormor och Jesusbarnet tillsammans reda till julfröjden åt oss här uppe?"

"Jo, visst, hur skulle jag annars bära mig åt?" sade den unga kvinnan och gaf mormor en hjärtlig kyss.

Och sedan höllo mormor och jag hvarandra sällskap hela dagen i den tysta, trefliga vindskammaren. Hon prydde mig så vackert med sina goda, gamla händer, som redan darrade en

smula, och vi fröjdade oss öfver hvarje rödt äpple och öfver hvarje förgylld nöt samt öfver alla de vackra ljusen och konfekten. Hon fann alltid den bästa platsen för hvarje sak. Äfven en vacker transparang ställde hon i ordning--den föreställde Josef och Maria samt de tillbedjande herdarne. Slutligen fäste hon en stor, gyllene stjärna i min topp och många små stjärnor med bibelspråk på i mina grenar. Därvid upprepade hon tyst för sig själf hvarje språk: "Se, jag bådär eder stor glädje."--"Så älskade Gud världen."--"I dag är eder född frälsaren." Hon tycktes hafva dessa ord mycket kära. Stjärnorna sågo så nya och glänsande ut, som vore de nyss nedfallna från himmelen, och mormor hviskade med ett gladt leende: "Så förvånade barnen skola blifva!"

Och sedan, den underbara heliga aftonen, när jag bars ned och ställdes på det med en hvit duk öfvertäckta bordet och alla mina ljus brunno!-- (Forts.)

Bibelläsning eller hvad står det i nästa söndags text?

Veckan 8-15 Januari 1905.

M. 9.	Mark. 1:	21-34.	En sabbatsdag i Jesu lif.
T. 10.	v.	21-28.	<i>I Kapernaums synagoga.</i>
O. 11.	v.	21-22.	<i>Han lärer med väldighet.</i>
T. 12.	v.	23-28.	<i>Han hjälper en besatt.</i>
F. 13.	v.	29-31.	<i>Jesus i Simons hus.</i>
L. 14.	v.	32-34.	<i>På aftonen utanför Simons hus.</i>
S. 15.	v.	35-38.	<i>Betsaidas invånare älska Jesus och vilja behålla honom.</i>

Söndagsskoltext för den 8 Januari.

Mark. 1: 14-20.

Minnesvers: Joh. 15: 16a. I hafven icke utkorat mig, utan jag har utkorat eder, och jag har bestämt eder, att I skolen gå åstad och bära frukt, och att eder frukt skall förblifva.

Barnavännens anmälan for 1905.

Tjugondeandra årgången, 432 sidor, 150 fina teckningar,

Redigeras af J. B. Gauffin, Uppsala, under medverkan af flere inom vårt land kände söndagsskolmän och barnavänner;

Innehåller en kort betraktelse öfver något Guds ord, af Fr. Engelke och J. B. Gauffin, längre och kortare berättelser, skildringar ur naturen och lifvet; öfver svenska orter och världens hufvudstäder, från missionsfälten i Kongo och Kina. Öfversikt af följande söndags text till hjälp för lärare och barn.

Illustreras icke med gamla utnötta klichéer utan hela året om med nya, fina originalklichéer.

Utkommer hvarje torsdag i stort åttasidigt nummer, tryckt å fint papper.

Sprides i lagom stor upplaga för att kunna bära kostnaderna och för att trycket kan bli vårdadt, samt expedieras i rätt tid;

Kostar å postanstalterna 1 kr. 05 öre jämte tillägg af postbefordringsafgiften; hos *Red. af Tidn. Barnavännen, Uppsala* från 6-20 ex. 1 kr.; från 21-49 ex. 95 öre; 50-99 ex. 90 öre; 100 ex. och däröfver 85 öre pr ex. då

Gratis följer söndagsskolans textbok och ett sextonsidigt, fint illustrerad

Sommarnummer.

Textboken säljes extra till prenumeranter å Barnavännen för 5 öre ex.

För lärare och lärarinnor finnes textboken interfolierad och klassbok i ett starkt band för 25 öre.

Beställes hos Redaktionen af Tidn. Barnavännen, Uppsala.

N:o 2
12 Jan.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.
Redaktör: J. B. GAUFFIN, Uppsala.

22 årg.
1905.

En sabbatsdag i Jesu lif.

Mark. 1: 21-34.
Med teckning.

Om du i din bibel eller i din textbok läser igenom de här angifna verserna ur Markus första kapitel, så får du en rätt liflig föreställning om, huru Jesu lif tedde sig under hans verksamhets tid på jorden. För att riktigt förstå frälsaren själf och för att riktigt lära känna honom, är det så nödvändigt för oss att gifva akt på hans lif. Vi skola då ej kunna undgå att lära oss älska honom och vi skola då lättare kunna förstå hans ord.

Vi följa honom då först in i Kapernaums synagoga, där han talar till folket så att hans ord går rakt in i deras hjärtan. Genom hans tal faller ljus, himmelskt ljus öfver deras lif. Aldrig förr hade dessa människor sett, huru små och syndiga de själfva voro. Men aldrig förr hade de heller sett Gud så oändligt stor och barmhärtig. Ja, Jesus talade, så att de började afsky och hata det syndiga och orätta i deras lif och började längta efter att kunna gå på Guds vägar och att kunna göra Guds vilja. Äfven de små barnen, som voro i synagogan, tyckte om Jesus och lyssnade uppmärksamt till hans underbara ord.

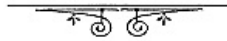
Där i synagogan fanns äfven en stackars man, som behärskades af en ond ande. Denne man ville Jesus frälsa från den onde andens inflytande och därför bjöd han denne ande att gå ut från mannen. Och han måste lyda. I stället fick nu mannen frid och ro till sin själ samt kunde lyssna till Guds ord och få sitt hjärta uppfyllt af rena och heliga tankar. Det är än i dag samma kraft kvar i Jesu ord. Den som under längtan och bön läser detta ord eller lyssnar därtill, han får sin själ fylld af rena och heliga tankar. Däraf kan du förstå, af hvilken betydelse det är, att du går i söndagsskolan och gör det på det rätta sättet i det rätta sinnet.

Så följa vi med Jesus och lärjungarne till Simons hus. Men äfven här råder nöd. Simons svärmoder ligger i feber. Jesus förbarmar sig äfven öfver henne. Han tar hennes hand och reser henne upp och se-med ens är hon fullt frisk, så att icke ens mattighet eller svaghet finnes kvar efter sjukdomen. Vi kunna lätt förstå, huru glad och lycklig Simons svärmoder skulle känna sig. Och hvad hon skulle älska och beundra frälsaren! Sin tacksamhet visar hon genast genom att duka middagsbordet för frälsaren och lärjungarna. Lätt och vig skyndar hon att betjäna de kära gästerna. Så böra nu äfven vi med lust och glädje tjäna vår frälsare. Gör det lilla du kan såsom ett litet barn, och när du blir äldre, får du större uppgifter att fylla.

Ryktet om frälsarens barmhärtighet och makt vid botandet af Simons svärmoder går som en löpeld omkring från hus till hus i den lilla staden Betsaida. "Har du hört, har du hört, hvad Jesus af Nasaret utfört för ett storverk med Simons svärmoder?" Så låter det öfver allt och från allas läppar och snart har hela staden hört det. De små barnen ila genast åstad för att se den gode och barmhärtige frälsaren. De nalkas försiktigt. Ja, där sitter han under skuggan af vinrankorna utanför Petri husdörr. Jesus ser så blid och god ut, så att de små inte kunna låta bli att gå ända fram till honom och snart äro de uppe i hans sköte, så att han får lägga sina händer på deras hufvuden och skänka dem Guds välsignelse.

Men när solen gått ned, komma jämväl de äldre. Sjuka och friska komma. Hela staden kommer till Jesus utanför Petri husdörr. Och alla sjuka och elända hjälper frälsaren och till alla talar han goda och frälsande ord. Aldrig kunde de glömma denna härliga kväll i Betsaida, och barnen tröttnade aldrig att tala om, huru kärleksfullt och vänligt han tog emot dem. Så böra nu alla barnen söka att lära känna och älska Jesus. Ty han är ännu densamme, och barnen behöfva alla hans kärlek och frälsande nåd.

J. B. G.

Lek och allvar.

Med teckning.

Gossar och flickor äro inte så litet nyfikna, när det gäller att lyssna till berättelserna om kriget mellan ryssar och japaner. Modet och hjältemodet väcker städse beundran, inte minst hos de små i denna världen.

Och så vill man själf vara eller blifva en hjälte åtminstone i snöbollskriget eller då man "leker krig". Till och med flickorna känna sig manade att taga plats i ledet till strid för en rättvis sak.

Nu var det Rudolfs födelsedag. Syskon och kusiner och små grannar hade blifvit bjudna på hallonsaft och fint dopp. När gossarna bugat sig vackert och flickorna nigrit ännu vackrare för Rudolfs mamma och tackat henne för den goda välfägnaden, så skulle man naturligtvis leka och så lekte man krig.

Därom hade man för resten kommit öfverens på förhand. Ty både gossar och flickor hade sablar och kaskar med sig. Lille Einar hade till och med lånat en pickelhufva af sin far, som var polisman. Gunnar var adjutant, ty han kom ju till häst och Rudolf var general. Det var ju ett ståtligt regemente, såsom nu hvar och en kan se på teckningen.

Men när leken var slutad, då berättade Rudolfs far för alla barnen om huru det går till, när det är krig på allvar--huru människor då dödas i tusental och huru andra tusenden ligga sönderslitna af granatstycken, utan en arm, utan ett ben och på alla möjliga sätt söndertrasade, vältrande sig i pölar af blod under oerhörda smärtor.

Då må ni tro, att det kom tårar i flickornas ögon och gossarne sutto med vidöppen mun och hörde på. Men så frågade Rudolf, när far slutat sin berättelse: "Men, far, vi ska' väl öfva oss att försvara vårt land?"

"Ja, min gosse, ännu så länge, men när de kristna folken blifva kristna på allvar och icke bara till namnet, då få vi smida om våra kanoner till plogbillar och våra svärd till trädgårdssaxar. Då skall intet krig, intet örlig mer finnas på jorden."

"Få se, om den tiden kommer, tills vi bli stora", sade lilla Anna, hon med det stora träsvärdet.

Djupt inne i skogen.

Med teckning.

Djupt inne i skogen, där timmerhuggarens yxa aldrig höres och dit människan sällan har sin väg, där växa träden under hundratals år, tills nordavinden en dag bryter och fäller dem. Här inne i skogen grönskar mossan i ro öfver stenarna, blommorna knoppas, dofta och dö utan att någon njuter af deras fägring, fåglarna sjunga så vackert och ingen stör dem. Haren tassar lätt och vig mellan tufvorna och solen speglar sig i de små daggdropparna. Det är nästan som om här dröjt kvar en fläkt af Edens frid. Eller är det profetians ande, som susar här djupt inne i skogen och sjunger och väntar, tills det en gång varder frid på jorden?

JESUS UTANFÖR PETRI HUSDÖRR.

DJUPT INNE I SKOGEN.

Här inne i skogen se vilddjuren inte ens vilda ut. Björnungarna leka ju som glada barn plåga leka. De klättra och hoppa på den brutna trädstammen och förstå inte ens, att en fara kan hota dem. Här finnes ej heller någon fara, äfven om deras mor är litet bekymrad öfver deras oförvågenhet. Hon har glömt den gamla, huru i naturens skola muskelkraft och vighet hålla jämna steg med ungdomsmodet och farorna.

Och vore gamla björnen borta, så skulle en hel svärm af små människobarn kunna leka med björnungarna, och ingen skulle ha något att frukta af dem. De ha ännu aldrig spiset annat än hvad skogen bjudit dem. Blåbär och odon till frukost, rötter, stjälkar, gräs och hjortron till middag samt lingon och kråkbär till kväll. De äro därför godmodiga, glada och gemytliga. Det är bara deras mor, som visar tänderna och ser stygg och misstänkt ut. Hon har sett det, som är styggt, och själf blifvit stygg. Så går det ofta, att de stora blifva stygga och farliga. Och dem kan man träffa på äfven djupt inne i skogen, där blommorna dofta och fåglarna sjunga i ro, och där mossan växer mjuk öfver stenarna.

J. B. G.

Hvad julgranarna berättade.

(Forts. fr. föreg. n:r).

D

å fattade föräldrarna och barnen hvarandras händer och gingo rundt omkring mig och sjöngo:

"Hell dig julafton, härliga, klara!
Du tänder ljus uti hjärta och tjäll!
Lofsången ljuder från änglarnas skara,
Genom århundraden hörd i kväll:
*Ära vare Gud i höjden, frid på jordene,
Människorna en god vilje. Ära vare Gud!*
Hell dig julafton, härliga, klara!
Du tänder ljus uti hjärta och tjäll!"

Sången klingade obeskrifligt skönt, ty julängeln sjöng med. Han satt där mina grenar voro tätast och fröjdade sig innerligt.-Ja, jag kunde ännu berätta mycket om denna glada familj, där den innerligaste kärlek rådde mellan alla familjemedlemmarna, ty vi ha ju delat julfröjden med hvarandra ända tills i går. Och då voro alla så bedröfvade att nödgas skiljas vid mig. Mormor satt vid kakelugnen och hade i sitt knä alla de härligheter, som nyss hängt i mina grenar, samt delade ut alltsammans åt den lilla skaran. Sedan sjöngo de åter en julsång tillsammans."

"Det var julglädje!" sade alla granarna och nickade belåtet åt hvarandra.

Den som härnäst skulle berätta, skakade sorgset sitt hufvud. "Jag kunde väl ock förtälja om många ljus och vackra

gåfvor", sade han, "men jag har icke fått lyssna till någon julsång. Icke heller var ängeln där. Jag såg honom en gång titta in genom fönstret, men han höjde genast vingen och sväfvade därifrån. Mina ljus hade icke hunnit släckas, förrän det var strid mellan syskonen, och de uttalade så många hårda, stygga ord, som visste de alls ingenting om den Guds kärlek, som i denna heliga natt uppenbarades för dem och för hela världen.--Nej, jag har icke fått se någon julglädje."

Det uppstod en kort, sorgsen tystnad. Skulle de andra också hafva samma sorgliga saga att förtälja?

"Men jag har varit vittne till julglädje, och likväl har intet ljus hängt i mina grenar", sade en annan gran.

"Inga ljus och ändå julglädje?"

"Ja, jag stod i ett vackert förmak, och far och mor gingo sakta omkring mig och bredde ut gåfvor för sina älsklingar. Dörren till angränsande rum stod öppen, och jag kunde se de små. De sutto tätt invid hvarandras sida; en stor, vacker gosse med bruna lockar öfver den hvita pannan och en liten fint byggd flicka med ett älskligt utseende. Deras stora ögon voro vända åt det håll där jag stod, men de sågo mig icke; de voro båda blinda.

Därute sjönk dagen allt mer och den heliga julaftonen bredde sin skymning öfver jorden. Föräldrarna stodo vid fönstret, och jag såg tårar i deras ögon, när de betraktade de julljus, som brunno i våningen midt emot.

Då hördes i fjärran kyrkklockornas högtidliga klang. De blinda barnen lyssnade ifrigt, deras öron uppfångade ljudet långt före föräldrarnas.

"Hör, nu ringer det till jul, nu få vi sjunga julsånger!" utropade gossen, och med silfverklara röster började de sjunga:

"Si, natten flyr för dagens fröjd,
Och änglars röst från himlens höjd
Det bud till fromma herdar bär,
Att född den gode herden är."

Far och mor gingo in till barnen och togo dem med sig in i högtidsrummet, där de tillsammans sjöngo den sköna julsången till slut.

Dessa båda blinda barn hade en mycket glad julafton. Karl var så lycklig, när han höll den nya, präktiga fiolen i sin hand, och hans stråke lockade ur den de skönaste melodier. Och Mimmis ansikte strålade, när hon satt framför den stora bibeln med upphöjda bokstäfver och med sina spåda fingrar läste berättelsen om Jesu födelse.

"Ack, låt mig nu själf få läsa om den blindfödde, mamma lilla", bad hon. Det var hennes käraste berättelse.

Och hon läste med sin ljufva barnaröst högt berättelsen om huru Jesus botade den blindfödde. Föräldrarna lyssnade andaktsfullt. De gråto nu ej mer utan tackade Gud, då de tänkte på, att det himmelska julljuset, Jesus Kristus, lyste i deras barns hjärtan klarare och ljufvigare än i månet annat ungt hjärta."----

"Äfven jag bars in i ett hus, där sorgen gästade", började en annan gran. Man bar mig mycket tyst och försiktigt, ty herrn i huset skulle ej få se mig. Tant Karin hade köpt mig och gömde mig ängsligt i ett mörkt rum bredvid hennes. De små barnen hade ingen annan än henne att hålla sig till. Deras vackra, glada mor hade bäddats ned i den mörka grafven, och fadern satt hela dagen stum och dyster i sitt arbetsrum. Den gamla tanten var således allt i allo för barnen, hennes varma hjärta och hennes anspråkslösa rum var deras bästa tillflyktsort. Men det gjorde henne dock ondt i hjärtat, när hon tänkte på, att hon skulle ersätta dem både fader och moder.

Hon hade talat med professorn om tillredelserna för julen. "Gif barnen hvad du vill, kära tant", sade han, "men ingen julgran och intet julstök vill jag veta af. Och bed mig inte att komma med--jag kan inte uthärda det. Det är hjärtlöst att begära det." Och han fördjupade sig åter i sina böcker.

Men tant Karin gick ut ifrån honom med en djup suck. Hon undrade i sitt stilla sinne, huru han kunde bättre fördraga sina böcker än sina barn. Hon stannade ett ögonblick framför den slutna dörren, innanför hvilken den kära döda hade bott, och hon frågade sig själf, hvad *hon* skulle sagt om detta. Men från den andra världen kom hvarken röst eller svar.

Andra morgonen, när barnen sutto vid frukostbordet och halfhögt talade om julen, kom tant Karins älskling, en liten flicka med djupblå ögon, och klättrade upp i hennes knä samt slog sina armar omkring hennes hals.

"Tant Karin", sade hon, "jag har drömt någonting så vackert."

"Hvad har du då drömt, liten Elsa?"

"Jo, jag tyckte, att mamma stod bredvid min säng, och hon var så ljus och skinande, som själfva

julängeln måste vara. Och hon talade om för mig, att i himmelen fanns en julgran, som var så stor, så stor, och på den slocknade aldrig ljusen, och vi skulle allesammans få vara hos henne under julgranen."

"Det var en skön dröm, hjärtebarnet mitt."

"Ja, det var så skada, att jag vaknade. Lille Johannes väckte mig, för han skrek så högt. Just när jag höll på att vakna, tyckte jag, att jag så tydligt hörde mamma säga: 'I morgon skall jag skicka er en julgran åt den kära pappa'.--Tänk, tant--åt pappa."

Tant Karin lyssnade till den lillas ord. Hon satt en lång stund eftersinnande med barnet alltjämt tryckt mot sitt bröst.

Därpå fick hon så många bestyr. Jag hämtades fram ur det mörka rummet, och barnen fingo i dag icke komma in till tant, förr än det blef mörkt. Då kallade hon dem allesammans in till sig och talade länge med dem. Hon påminde dem om deras mor, som gått till himmelen i tron på sin frälsare, samt visade dem på Guds kärlek, som sände ende sonen hit ned till jorden.

Då började julklockorna ringa så högtidligt, och nu tände tant Karin alla mina ljus. Därpå lyfte man upp mig, och tyst, tyst på så gick den lilla skaran med mig ned till faderns dörr. När alla barnen intagit sina platser, började de sjunga:

"Af himlens höjd oss kommet är
Ett bud, som frid till jorden bär.
Stor fröjd i skolen höra få,
Det eder grant bör akta på."

(Forts.)

Bibelläsning eller hvad står det i nästa söndags text?

Veckan 16-22 Jan. 1905.

M. 16. Mark. 2: 1-12. **Jesus botar en lam.**
T. 17. v. 1-2. *Folket söker Jesus;*
O. 18. v. 3-4. *en lam söker honom.*
T. 19. v. 5. *Den lame får syndernas förlåtelse.*
F. 20. v. 6-7. *Skriftlärd tänka onda tankar.*
L. 21. v. 8-9. *Jesus bestraffar dem härför;*
S. 22. v. 10-12. *han botar den lame.*

Söndagsskoltext för den 15 Jan.

Mark. 1: 21-34.

Minnesvers: Mark. 7: 37. Och de häpnade öfvermåttan, sägande: Allt har han väl beställt: han låter både de döfva höra och de stumma tala.

Barnavännens anmälan for 1905.

Tjugondeandra årgången, 432 sidor, 150 fina teckningar,

Redigeras af J. B. Gauffin, Uppsala, under medverkan af flere inom vårt land kände söndagsskolmän och barnavänner;

Innehåller en kort betraktelse öfver något Guds ord, af Fr. Engelke och J. B. Gauffin, längre och kortare berättelser, skildringar ur naturen och lifvet; öfver svenska orter och världens hufvudstäder, från missionsfälten i Kongo och Kina. Öfversikt af följande söndags text till hjälp för lärare och barn.

Illustreras icke med gamla utnötta klichéer utan hela året om med nya, fina originalklichéer.

Utkommer hvarje torsdag i stort åttasidigt nummer, tryckt å fint papper.

Sprides i lagom stor upplaga för att kunna bära kostnaderna och för att trycket kan bli vårdadt, samt expedieras i rätt tid;

Kostar å postanstalterna 1 kr. 05 öre jämte tillägg af postbefordringsafgiften; hos *Red. af Tidn. Barnavännen, Uppsala* från 6-20 ex. 1 kr.; från 21-49 ex. 95 öre; 50-99 ex. 90 öre; 100 ex. och däröfver 85 öre pr ex. då

Gratis följer söndagsskolans textbok och ett sextonsidigt, fint illustrerad

Textboken säljes extra till prenumeranter å Barnvännen för 5 öre ex.

För lärare och lärarinnor finnes textboken interfolierad
och klassbok i ett starkt band för 25 öre.

Beställes hos Redaktionen af Tidn. Barnvännen, Uppsala.

UPPSALA 1904, K. W. APPELBERGS BOKTRYCKERI.

N:o 3
19 Jan.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.

Redaktör: J. B. GAUFFIN, Uppsala.

22 årg.
1905.

Jesus botar en lam.

Mark. 2: 1-12.

T rött efter en mödosam färd hade Jesus väl behöft någon tids stillhet och hvila. Men knappast hade han kommit hem, förrän hela huset fylldes af besökande, ja äfven den trånga gatan därutån för dörren fylldes snart af växande folkskaror. Jesus såg här ett tillfälle att gagna, och hans kärleksfulla hjärta glömde sitt eget behof för folkets. Människorna behöfde så väl höra evangelium, och ingen fanns utom Johannes döparen, som vid denna tid förkunnade evangelium om Guds rike. Jesus satte sig så lunda och talade för dem som redan kommit in och äfven för dem, som utanför dörren nåddes af hans ord. "Och Herrens kraft var där till att göra dem helbrädda", heter det hos evangelisten Lukas. Herren såg sig omkring på dessa fariséer och lagkloke, som ock kommit tillstådes, men ingen af dem ville låta sig hjälpas, fastän det fanns så mycket ondt i deras hjärtan.

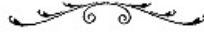
Då höres ett buller; det är några däruppe på taket, som bryta upp takstenarna. Jesus ser det och vet deras afsikt. Han vet, att dessa fyra män icke vilja låta sig afskräckas att vid detta tillfälle komma till Jesus. Han vet, att de i deltagande kärlek tänka på en stackars man, som själf icke kan gå, han har reda på, att de ansträngt sig att komma genom folkhopen med sin tunga börda. Han vet, huru de med stor ansträngning lyckats bära den sjuke uppför trappan upp på taket, och han ser, huru de nu med tåg fira ned sängen, hvare den lame ligger, midt framför honom. Jesus visste allt detta, hvarom säkert hans åhörare voro i okunnighet, men han såg också något annat, han såg deras fasta tro på hans egen kärlek och makt, han såg i deras hjärtan den tysta bönen: "Käre Mästare, gör denne arme man helbrädda!"

Jesus gläder sig åt detta tillfälle att få hjälpa, men han vill låta hjälpen gå ännu längre än den sjukens vänner hade tänkt. Därför säger han till den lame: "Min son, dina synder äro dig förlåtna".

Förvåning visar sig på mer än ett ansikte vid dessa ord. De skriftlärde tänka: "Huru kan denne förlåta synder?" Jesus såg deras tankar och visste också bästa sättet att besvara dem. Men säkert såg Jesus också tacksamhet och glädje röra sig i den lame mannens hjärta, ty syndernas förlåtelse var just det, som han allra bäst behöfde.

Sedan visar Herren det förvånade folket, att likasom han med ett ord kan förlåta synder, så kan han också med ett ord göra den sjuke helbrägd. Underlig måste befallningen förekomma dem, då den riktades till en, som ej kunde gå: "*Stå upp!*" säger Jesus. Men den sjuke förstod, att jämte befallningen kom helbrägdagörelsens gåfva. Han förstod, att Herrens kraft var där för att göra honom helbrägd. Så står han strax upp och får kraft att bära sängen och sålunda gifva ett tydligt vittnesbörd om Jesu makt att ögonblickligen hjälpa från en svår sjukdom. Icke underligt, att "alla blefvo bestörta och prisade Gud, sägande: Sådant sågo vi aldrig!"

Måne Herren äfven hos oss kan finna en sådan tro, att han, såsom det är hans hjärtas lust, i denna stund kan få hjälpa, bota och förlåta äfven oss? *Fr. E.*

En saga.

Lämplig att läsa vid ett nyår--och hela året.

Af *Einar Gauffin*.

Det var en gång en man, som drefs af kärlek till människorna. Han hade själf fått kärlek från kärlekens källa och därför var hans hjärta varmt, och därför strålade hans ögon med en underbar glans. Alla barnen i staden höllo af honom, hur skulle de kunna annat, han såg så vänligt på dem. Pojkarne, som stodo i gathörnen och rökte cigaretter och använde fula ord, tystnade, när han gick förbi. De kände på sig, att man icke kunde svära, när en sådan man hörde det. Han såg ut som om han tänkte godt om alla, och därför ville de inte. Och kom han till en sjuk, lämnade han solsken efter sig, när han gick. Det var kärleken i hjärtat som gjorde det. Somliga förstodo det, andra förstodo det inte, själf visste han bara, att han älskade människorna.

En dag fick han höra, att på andra sidan den väldiga bergskedjan, vid hvars fot staden låg, bodde människor, som voro onda och lefde i elände. Han hörde det och tänkte i sitt hjärta: "Jag vill gå till det folket och påminna dem om att Gud är kärlek och att han bjuder och säger oss: älsken hvarandra. De hafva nog glömt det och äro säkert olyckliga, ty den är olycklig som glömmet att älska."

Men när hans vänner hörde det, afrådde de honom. De där människorna voro allt för onda och skulle inte lyssna till några ord om kärlek. De voro alltför uppfyllda af hat, ja, de kunde kanske rent af taga hans lif. Hvem kunde veta? Och vandringen öfver bergen, den var svår, han skulle inte orka klättra öfver dessa svindlande afgrunder och stå emot viddernas oväder. Nej, nej, det gick icke an. Det var att fresta Gud att utsätta sig för sådana faror.

Och mannen hörde tyst på vännernas råd--och dagen efter gick han. Ja, nog var vandringen svår. Vägen var skroflig och brant. Han fick klättra på smala kanter, där bergväggen stupade lodrätt under honom. Han fick hålla sig fast med händerna i skrefvor, så att de blödde, medan stenarne lossnade under hans fötter. Men fram skulle han, kärleken i hjärtat dref honom, och den som drifves af kärlek, frågar ej efter bråddjup och smala vägar.

Småningom blef vägen bättre, men det blef kallare och kallare. Vinden slet i hans rock och piskade snö i hans ansikte, men mannen bara svepte rocken tätare omkring sig och tryckte hatten säkrare på hufvudet. Och han frös icke, ty hjärtat var varmt--af kärlek.

Snart hade han nått toppen och nu började han nedstigandet. Men nu voro icke svårigheterna mindre. Hundrade gånger hade blott foten behöft slinta och vandraren hade störtat ned i djupet. Men foten slant icke--ty den gick kärlekens ärenden.

Efter ännu någon vandring kom han ned i landet på andra sidan. Där fanns många små städer och byar, människorna arbetade och släpade i fabriker utan sol och luft för ringa lön, och husen sågo fattiga ut. Ja, här skulle det där folket bo--så hade man sagt honom.

Han började nu lefva bland folket här alldeles som han gjorde i sin hemstad, och han tyckte att människorna voro lika här som där. Det gick honom på samma sätt. Barnen blefvo glada, när de sågo den vänlige mannen på långt håll. Männens eder tystnade, och kvinnor, som kommo ut på gatan för att gråla med hvarandra och förtala hvarandra, tystnade också, blott mannens ansikte visade sig--alltid med dessa goda, kärleksfulla ögon, som sade att han trodde dem alla om så godt. Man kunde inte,--det var som en renare luft kring mannen, en luft som man inte hade mod att förpesta med stygga och kärlekslösa ord. En förunderlig man, sade somliga. En god man, sade andra. Han håller af oss, sade barnen--de förstodo honom bäst.

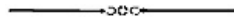
Men dagarna gingo och mannen började tro att han kommit vilse. Han mötte aldrig någon af dessa människor, som skulle vara så onda, alla sågo så vänligt på honom alldeles som hemma.

Kom han in i ett hus, var han alltid välkommen och blef väl undfägnad, och allra minst ville någon taga hans lif. Han predikade aldrig, han talade med dem om Guds kärlek och lefde med dem och blef god vän med alla och kände, att där fanns så många varma människohjärtan, som kommo honom till mötes, men aldrig några hårda och hatfulla. Ja, han hade säkert gått vilse.

Men när dagarna blefvo år, började mannen fundera på att draga vidare för att finna de onda människorna, här funnos de icke. Men det var mycket som han icke visste. Han visste icke han, att det hade blifvit mindre slagsmål på torget sedan han kom, att männen börjat arbeta bättre och att det blifvit säkrare att färdas på gatorna om nätterna. Icke visste han heller, att kvinnorna grälade mindre och förtalade hvarandra mindre. Nej, det var så mycket som mannen icke visste. Det var så mycket som han icke kunde se, därför att det flydde för honom.

Innan mannen hann sätta sin plan i verket, blef han sjuk. "Jag får hvila några dagar", tänkte han, "det går öfver." Men det gick icke öfver, det blef värre. När det nu spordes rundt omkring i husen, att den gode mannen var sjuk, blefvo människorna bedröfvade.

"Tänk om han skulle dö", sade de sjuka, "hvem skulle sedan komma och se kärleksfullt på oss? Det har varit så lätt att vara sjuk sedan han kom." (Forts.)

EN LEKTION.

Lek och arbete.

Med två teckningar.

Där ser du fyra små flickor, som gå i lek på ängen i grönska och sommarsol. Det har du själf varit med om många gånger och haft så hjärtans roligt, att du efteråt länge, länge kommit ihåg det. När höstregn och vinterstorm jagat dig och lekkamraterna inom hemmets varma hägn, tänkte du ännu med glädje på lekarna i sommarvärmen. Ja, så kunna goda barn leka i lifvets vårdagar, att minnet däraf följer dem som en strimma sol genom lifvet, ända tills de blifva gamla och grå, och att de då med blida känslor och ljusa tankar minnas sina lekkamrater från barndomen. Och när de träffas som vuxna människor, se de hvarann ännu som stora barn och kunna rakt inte förstå, att det var så rysligt längesedan de lekte och drömde såsom små.

LEK.

Men någonting så minnesvärdt och högtidligt blir barndomslekarna endast för dem, som därjämte lära sig arbeta duktigt och på fullt allvar under sin uppväxttid. För den, som bara leker bort den tiden eller blott arbetar litet på lek ibland, mista barndomslekarna sin helgd och lekkamraterna sitt stora värde. När lifvet tages på allvar, blir leken högtidsstunder. Lättja och dådlöshet är alla lasters moder, har en vis man sagt, och fattigdom och nöd följa den late och okunnige i hämlarna som rofdjuren sitt byte. Du svenska gosse, du svenska flicka, vill du blifva en god och bra människa, lär dig då tidigt ett ordnadtt arbete.

ARBETE

Flickorna på vår andra teckning kunna helt visst leka äfven de. Men de kunna också arbeta. Deras föräldrar ha lärt dem arbeta. Så bör det vara.

Frosten har blekt och härjat löfträdens kronor. Höststormen har skakat ned de brokiga bladen och strött dem i gula drifvor öfver trädgårdens gräsmattor. Men där få de visst icke ligga öfver vintern. När vårsolen börjar skina och snö och is smälter, då vill gräset växa och spira. Därför måste löfvet bort på hösten. Det är detta arbete våra små töser fått på sin lott. De veta, att det är ett nyttigt arbete, de förstå, att deras uppgift har sin betydelse för gårdens och hemmets trefnad, för deras egen och föräldrarnas glädje. De se redan, huru vacker gräsmattan skall stå där nästa vår, så innerligen grön och med snödroppar, gullvifvor, sippor och violer, som dofta och pryda och glädja. Medvetandet om att deras arbete haft sin betydelse för att framkalla all

denna fågring, sporrar dem till nya ansträngningar, hjälper dem att älska arbetet och att blifva glada, goda och nyttiga människor.

J. B. G.

En lektion.

Med teckning.

*"Nu tror jag", sa' Kalle, "I kommen i rad
Och tänken visst genast få spisa.*

*Men se, jag har något att lära er jag,
Som jag med exempel skall visa.*

*Här sen I en växt, som är saftig och grön.
Och spetsen nu riktigt ert öra;
Ty konsten är icke så lätt, som i tron,
Den heter: att se, men ej röra.*

*Ja, gick det ej just, som jag trodde förut!
I nafsens åstad med det samma.
Men öfning ger färdighet, kära små barn,
Ty det har jag lärt utaf mamma.*

*Men retas, det får man ej heller, förstås,
Fast något det kostar att lära.
Vi spara väl litet till nästa lektion.
För mycket man skall el begära.
Anna H--m.*

Din käpp och staf de trösta mig.

I en kolgrufva arbetade en femtonårig gosse jämte sin far. Denne var en gudfruktig man, som höll Guds ord kärt och alltid läste det med de sina. Han brukade alltid bära med sig sitt nya testamente i fickan, då han arbetade i grufvan, och gossen gjorde på samma sätt. Han hade flitigt gått i söndagsskolan och höll Guds ord kärt äfven han, och så ofta far och son hade någon stund ledig, läste de vid lyktans sken i sin bibel.

En dag arbetade de som vanligt i hvarandras närhet. Fadern hade just gått några steg för att hämta sina verktyg, när han plötsligt hörde ett förskräckligt brak bakom sig. Berget hade störtat in och för alltid skilt far och son från hvarandra. Förskräckt sprang han tillbaka och ropade sin sons namn--han kunde ej tro annat, än att gossen blifvit krossad af stenarna. Slutligen tyckte han sig likväl höra ett svagt ljud tränga fram ur stenmassorna.

"Lefver du, min gosse?" ropade han.

"Ja, far, men mina ben äro visst krossade."

"Hur är det med lampan, brinner hon?"

"Ja, hon brinner ännu svagt, och jag har just läst de orden: 'Om jag än vandrade i en mörk dal, fruktar jag likväl intet ondt, ty du, Herre, är när mig, din käpp och staf de trösta mig.'--Hälsa mor och syskonen!"

Dessa voro de sista ord man hörde från den unge gossen. Snart blef det tyst i berget--han hade dött af brist på luft. Men hans själ hade hittat vägen hem genom den mörka dalen--Guds ord lyste klart, det var den käpp och staf som tröstade honom.

Hvad julgranarna berättade.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Det klingade så vackert, som om det varit änglaröster, och jag är säker, att ängeln sjöng med.--Men huru tant Karins hjärta klappade!--Innanför dörren var det alldeles tyst, och barnen sjöngo redan tredje versen:

"All jordens tröst han blifva skall
Och ljus och hjälp för världen all.
Han är den rätte frälserman,
Säll den på honom trösta kan!"

Äfven lillen, som satt på tants arm stämde in med så godt han kunde.--Då gick dörren upp och fadern kom ut.

Tant Karin såg ingenting annat än de stora, klara tårarne i hans ögon; de glänste som diamanter i

julljusens sken. Sedan såg hon honom böja sig ned och sträcka ut sina armar emot de små, hvilka alla skyndade sig i fadersfamnen. Tårarna strömmade utför hennes fårade kinder, och med sammanknäppta händer upprepade hon orden, som de nyss sjungit:

"All jordens tröst han blifva skall Och ljus och hjälp för världen all."

"Mamma har skickat dig julgranen, lilla kära pappa", hviskade Elsa under tiden i faderns öra, medan Johannes, som nu satt på faderns arm, högljudt förkunnade: "Pappa, vet du, att mamma har en julgran i himmelen, och den är mycket, mycket vackrare än den här."

Granen hade slutat sin berättelse. Genom de andra trädens grenar gick en sakta susning:

"Frid på jorden!"

"Ja, så är det", sade en yfvig, grönskande julgran. "Jag stod i ett vackert rum bredvid en vagga. Föräldrarna sutto bredvid och sågo än på mig, än på deras lilla julgåfva, som låg i vaggan, ett litet rödkindadt barn. De voro tysta, ty deras lille älskling sof, men ängeln, som satt gömd i mina grenar, sjöng en ljuflig julsång för deras hjärtan. Och snart hördes i rummet utanför dörren några barnaröster sjunga:

"När juldagsmorgon glimmar
Jag vill till stallet gå,
Där Gud i nattens timmar
Rein hvilar uppå strå."

Då steg modern upp för att gå ut till de fattiga barnen, hvilka hon inbjudit att fira julafton hos dem. Och ängeln talade om för mig, att förra året stod här på samma ställe en annan julgran; men i stället för en vagga stod här då en liten kista. Och föräldrarna gräto bittert och ville icke låta trösta sig, förrän ängeln sjöng för deras hjärtan sången om det dyra Jesusbarnet. Då blefvo de åter stilla och villiga att återlämna sitt barn i den himmelske faderns händer. Och emedan de gjorde det, voro de nu så lyckliga både öfver den stora julgåfvan i deras hjärtan och öfver den lille i vaggan."

Sålunda fortsatte granarna att berätta hela natten.

Och månen lyssnade.

(Slut).

Bibelläsning eller hvad står det i nästa söndags text?

Veckan 23-29 Jan. 1905.

M. 23.	Mark. 2: 13-17.	Publikaners och syndares vän.
T. 24.	Mark. 2: 13.	Jesus lär vid hafvet.
O. 25.	Mark. 2: 14.	Levi kallas.
T. 26.	Mark. 2: 15.	Jesus i Levi hus.
F. 27.	Mark. 2: 16.	Fariséernas knorr.
L. 28.	Mark. 2: 17.	Jesus syndares vän och frälsare.
S. 29.	Luk. 18: 9-14.	De ödmjuka vederfares nåd.

Söndagsskoltext för den 29 Jan.

Mark. 2: 13-17.

Minnesvers: **Matt. 5:** 3. Saliga äro de i anden fattiga, ty dem hörer himmelriket till.

Barnavännens anmälan for 1905.

Tjugondeandra årgången, 432 sidor, 150 fina teckningar,

Redigeras af J. B. Gauffin, Uppsala, under medverkan af flere inom vårt land kände söndagsskolmän och barnavänner;

Innehåller en kort betraktelse öfver något Guds ord, af Fr. Engelke och J. B. Gauffin, längre och kortare berättelser, skildringar ur naturen och lifvet; öfver svenska orter och världens hufvudstäder, från missionsfälten i Kongo och Kina. Öfversikt af följande söndags text till hjälp för lärare och barn.

Illustreras icke med gamla utnötta klichéer utan hela året om med nya, fina originalklichéer.

Utkommer hvarje torsdag i stort åttasidigt nummer, tryckt å fint papper.

Sprides i lagom stor upplaga för att kunna bära kostnaderna och för att trycket kan bli vårdadt, samt expedieras i rätt tid;

Kostar å postanstalterna 1 kr. 05 öre jämte tillägg af postbefordringsafgiften; hos *Red. af Tidn. Barnavännen, Uppsala* från 6-20 ex. 1 kr.; från 21-49 ex. 95 öre; 50-99 ex. 90 öre; 100 ex. och däröfver 85 öre pr ex. då

Gratis följer söndagsskolans textbok och ett sextonsidigt, fint illustrerad

Sommarnummer.

Textboken säljes extra till prenumeranter å *Barnavännen* för 5 öre ex.

För lärare och lärarinnor finnes textboken interfolierad och klassbok i ett starkt band för 25 öre.

Beställes hos Redaktionen af *Tidn. Barnavännen, Uppsala*.

UPPSALA 1904, K. W. APPELBERGS BOKTRYCKERI.

N:o 4
26 Jan.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet.
Redaktör: J. B. GAUFFIN, Uppsala.

22 årg.
1905.

Publikaners och syndares vän.

Mark. 2: 13-17.

U har sett, huru markens blommor vända sina kalkar och kronor mot vårsolen. Blommorna dragas till solen, ja, vi skulle med full sanning kunna säga, att blommorna älska solen, därför att hon skänker dem ljus och värme och på samma gång fägring och doft, lif och grönska.

Jesus är ock en sol, rättfärdighetens sol med salighet under sina strålvingar. Från honom utströmmade en kärlekens värme, ett kärlekens ljus, som drog människorna med oemotståndlig makt till honom. Därför kommo alla till honom för att höra hans frälsande ord och för att blifva hulpna från alla sina sjukdomar och lidanden till såväl kropp som själ.

Men där funnos äfven sådana i Jesu omgifning, som visserligen längtade att få komma honom nära och blifva hans lärjungar, men de höllos tillbaka genom känslan af synd och ovärdighet. De längtade efter renhet, ljus och kärlek, men de vågade ändå icke att komma fram till frälsaren. En sådan var ock tullnären Levi. Men då möter Jesus hans längtande själ med en uppmaning att stå upp och följa honom.

Ty när Jesus en dag går förbi Kapernaums tullbom eller tullport, riktar han sina steg ända fram till Levi, ser kärleksfullt på honom och säger: "följ mig!" Aldrig hade Levi hört ett ljufligare ord, och han är genast redo att lämna sin syssla vid tullverket för att följa Jesus och blifva hans

lärjunge, hans apostel.

Jesus är än i dag densamme. Samma kärleksfulla sinne, samma varma hjärta, samma lust att frälsa äger han än i dag. Och han kommer jämväl nu till hvarje barn, visserligen osynlig, men icke dess mindre lika verkligt genom sitt ord och sin ande och säger till alla, som längta efter renhet, ljus och frälsning: "följ mig!" Du får genast böja dig ned inför honom och säga honom allt och bedja honom om allt. Han är syndares vän, han är din vän. Han förlåter allt, så att du varder hvitare än snö. Glad och frigjord får du, likt Levi, följa honom och förblifva hans. Du är icke sämre än Levi och Levi var ej sämre än du. Jesu kärlek jämnar ut allt. De som följa honom äro alla lika högt aktade i hans ögon.

Levi blef så öfvermåttan lycklig öfver Jesu kärlek och öfver att få vara frälsarens lärjunge, att han ville bringa samma lycka till sina forna kamrater vid tullen. Därför anordnade han ett stort gästabad, bjöd Jesus och hans lärjungar samt därjämte alla sina vänner och bekanta. I denna krets af publikaner och syndare sitter Jesus till bords. Jag tycker mig kunna höra alla de nådefulla ord, som Jesus under måltiden riktar till dessa människor för att lära dem förstå, att de äro människor, som Gud vill frälsa och föra in i sitt rike.

Och när fariséerna tycka illa om att han på detta nådefulla sätt umgås med publikaner och syndare samt visar sig vara deras vän, då uttalar frälsaren några dyrbara ord, som visa oss, att hans uppgift i världen var just den att höja, lyfta, förädla och för himmelen frälsa oss arma. Ingen är härefter för liten eller ringa, för bristfull eller för syndig att han icke får blifva en Jesu vän och efterföljare.

Barn, sluten eder i förtroende och tillit till Jesus nu under detta nya år! Öfvergif allt för att *helt* följa Jesus!
J. B. G.

En saga

Lämplig att läsa vid ett nyår--och hela året.

Af *Einar Gauffin*.

(Forts. fr. föreg. n:r).

änk, om han skulle dö", sade kvinnorna på gatan, "hvem skulle sedan lära oss bli bättre människor?"

"Tänk, om han skulle dö", sade barnen, "hvem skulle sedan hålla af oss?"

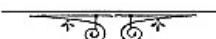
Dagligen kommo kvinnor med mat till den sjuke och vårdade honom. Han hade tändt kärlek i så många hjärtan, nu lyste den tillbaka på honom själf. Men inte visste han, att det var hans verk. Männen stodo tysta utanför hans dörr för att få höra hur det var, och barnen sutto på hans tröskel med tårar i ögonen.

Men mannen låg därinne och tänkte på, huru alla människor voro goda och kärleksfulla. Han grät vid tanken på att det visades honom så mycken godhet. Men han grät också vid tanken på att det ej förunnats honom att komma med ett kärlekens budskap till de onda, olyckliga människorna, som han hört om i sin hemstad.

"Gud, sänd dem någon värdigare än mig", suckade han, "jag var nog inte värdig".

Snart blef det tydligt, att mannen skulle dö, och en morgon när solen gick upp tog hans själ morgonrodnadens vingar och flyttade. Det blef djup sorg i hela landet. Den käre, gode mannen! Han hade kommit med kärlek, och kärlek är en gnista som tänder. Kärleken segrar, den segrar öfver det onda och ser det icke. Han hade haft kärlek i hjärtat och kärlek i blicken, och därför såg han hvad som var godt.

Bed Gud om mer kärlek i hjärtat, så skall du få se mindre ondt men mera godt i världen, ty kärleken öfverskyler en myckenhet af brister.

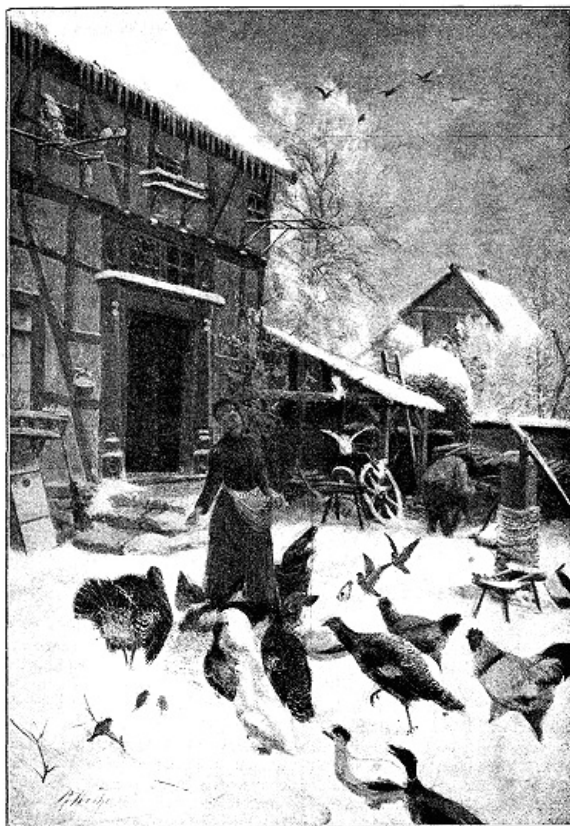
Pullor, mina små!

*Pullor, mina små,
Gäss och tupp också
Kommen att gullkornet plocka!
Ack, en liten sparf,
Frusen liten slarf,
Trodde visst honom jag locka'.*

*Nåja, så kom med!
Aldrig var min sed
Fattig man skymfligt att jaga.
Jag såväl som du
Ur Guds händer ju
Dagligen allting får taga.*

*Men jag är så nöjd.
Fader vår i höjd
Ser, hvad som bäst jag behöfver.
Rikligt han mig ger,
När jag honom ber,
Och det för dig nog blir öfver.*

Anna H----m.

PULLOR, MINA SMÅ!

Vägvisare.

Med två teckningar.

Maja-Lisa var bara en fattig änka, men hon var ändå glad och förnöjd och kunde hvarje dag tacka Gud af fullt hjärta för hans nåd och godhet.

Hon tyckte själf, att hon inte hade så litet att tacka för. Först och främst hade hon tre gossar, som voro friska, lydiga och arbetsamma. Visserligen var det inte alltid så lätt att få brödet att räcka till för deras friska matlust, men hon och hennes gossar hade ändå aldrig behöft gå hungriga till sängs en enda kväll. Och det tyckte hon var någonting stort, isynnerhet som hon och gossarna genom eget arbete förtjänade sitt uppehälle och aldrig behöft begära andras hjälp. Och tänk, hvad det brödet smakar, som man själf förtjänat med sträfsamt arbete.

Och så ägde mor Maja-Lisa en liten stuga, som var hennes egen, bara ett rum och kök visserligen, men den var rödmålad med hvita knutar och fönsterfoder. Den lyste så vackert och såg så hemtreflig ut, där den låg omgifven af gröna granar och hvitstammiga björkar samt fruktträd, som blommade vackert om våren och skänkte god frukt om hösten. Frukten räckte till jul och ändå längre och var ett välsignadt tillskott i det lilla hushållet. Sällan fattades äppelkaka eller lingonpäron till söndagsmiddagarna. För öfrigt fanns omkring stugan en liten trädgårdstappa med potatisland, bärbuskar och blommor, allt så väl vårdadt och näpet, att det var en riktig fröjd att skåda det.

Men allt det där kräfde arbete och omtanke, isynnerhet höst och vår och för öfrigt under hela sommaren. Men härvid hade Maja-Lisa en väldig hjälp af gossarne. Hon behöfde bara säga och visa dem. När hon själf var borta i hjälp hos grannarna för att förtjäna en krona genom tvätt, skurning eller annat arbete, då var det gossarna som rensade, gräfde och krattade och höllo fint därhemma. Eller ock följdes de åt utefter landsvägen för att plocka ris och pinnar till bränsle åt mor. Sedan höggo de af pinnarna och riset i bestämda längder och trafvade upp det prydligt och ordentligt i vedskjulet. När vandringarna efter bränsle gingo långt bort utefter landsvägen, då togo de med sig vagnen, som Petter åkte i såsom liten gosse, och lassade den bräddfull och ändå mer. När hösten kom, hade mor Maja-Lisas gossar vedskjulet proppfullt med bränsle till vintern.

En julafton kom en välklädd gosse upp till mor Maja-Lisas stuga och frågade efter vägen till prästgården. De två äldsta gossarne följde honom till vägskälet, där vägvisaren, de tre pekande armarna, stod. Där syntes kyrktornet och prästgården så att Nils kunde visa den lille främlingen rätta vägen.

Men mor Maja-Lisa och hennes gossar de skulle kunna visa många på rätta vägen till lycka och förnöjsamhet. J. B. G.

Guds fåglar.

Hvad skall du göra, Tora?" ropade lilla Karin och sprang efter den äldre system, som försiktigt gick utför trädgårdsgången med en porslinsmugg i ena handen och en bleckform i den andra.

"Jo, ser du, mamma sade i morse, att vi skulle komma ihåg, att fåglarna behöfde vatten lika väl som mat, och att vi skulle sätta ut sådant åt dem. Därför gick jag ut i köket och bad Stina, att jag skulle få låna den här gamla formen, och nu skall jag fylla den med vatten, få

se, om det kommer några fåglar."

Ja, det skulle bli roligt att se. Naturligtvis kommo väl några, det var klart. De små flickorna stodo på afstånd och väntade, och Karin klappade händerna af förtjusning, när de sågo fåglarna flyga rundt omkring platsen och slutligen försiktigt trippa omkring formen.

"Åh", ropade hon, "där är en trast. De tro kanske att vi satt ut en kaka åt dem, eftersom här står en puddingform."

"Så du pratar!" sade den äldre system skattande. "Var tyst nu, så att du inte skrämmer dem."

Men det skulle vara roligt veta, hvad fåglarna själfva tänkte, när de sågo formen.

"Se på bara, här kan man ju få sig ett bad", tycka vi oss höra trasten säga, medan han dristigt klifver midt upp i formen. "Jag har just längtat att få bada. Jag tycker om vatten utanpå kroppen såväl som inuti. Det här var riktigt skönt, jag skall sjunga mycket bättre sedan." Och han plaskar så att vattnet stänker vida omkring.

"Jag bryr mig inte om att bada", säger ärlan, som tagit sig en djup klunk. "Jag längtade att få dricka, och jag såg ingenstädes till något vatten. Maskar äro sällsynta den här årstiden, och brödsmulorna, som de kasta ut åt oss, rifva mig i halsen, ty de äro hvarken mjuka eller fuktiga."

"Ja, och ni se, att de nu också plockat alla bären af buskarna", pep en annan liten trast. "Det är bra ovänligt af dem, när de veta, att vi tycka så mycket om frukt och att vi behöfva den såväl i den här torkan."

En sparf stod på afstånd och såg på. Nu kom han också trippande, ty äfven han hade ett ord att säga:

"Om ni höll er utanför köksdörrarna som jag brukar göra, så skulle ni finna, att det är somliga kokerskor, som äro nog vänliga att fukta brödsmulorna innan de kasta ut dem, och det gör dem mjuka och aptitliga. "Jag kommer just ifrån en sådan god frukost och jag behöfver intet vatten utan får säga adjö."

Jag vet inte, om Tora och Karin förstodo hvad fåglarna sade. Men jag tror det nästan, ty Tora gick genast in i köket och bad Stina vara snäll och fukta brödsmulorna, som hon kastade ut åt fåglarna. Karin skulle också hjälpa till att se efter om det fanns vatten i bleckformen för hvarje dag, "ty" hviskade hon tankfull, "det är Guds fåglar, och han tycker om att vi vårda oss om dem".

Johannes.

Han var enda barnet till en fattig dagsverkskarl, som hette Petter Fredman. Men Johannes var ingen snäll gosse. Ända från hans spädaste år framträdde hans onda anlag, och man kunde se på hans buttra och tvära ansikte, att han ej var ett snällt barn.

Men han hade lätt för att lära. Geografin och historien kunde han på sina fem fingrar, och äfven i räkning gick det bra. Under kristendomstimmarna kunde han lika bra som kamraterna upprepa det ena bibelspråket efter det andra och berätta de bibliska berättelserna från början till slut.

"Det är rätt, min gosse", sade den vänlige läraren. "Jag är glad att se, att du är flitig och lär dig dina läxor väl. Det skall du ha god nytta af i framtiden. Men glöm inte, Johannes, att ett barns skönaste prydnad är villig lydnad mot föräldrar och lärare. Hedra din fader och moder och dig skall väl gå och du skall länge lefva på jorden." Och den gamle läraren lade sin hand på gossens hufvud och såg kärleksfullt på honom.

Men Johannes svarade blott med ett trotsigt ögonkast, och suckande vände sig läraren ifrån honom.

Kamraterna undveko också gossen med det vresiga, surmulna sättet. Han led bittert däraf, men i stället för att söka felet hos sig själf, förbittrades han allt mer och mer och afundades dem, som hade det bättre än han.

Visst var det sant, att grannens Fredrik och nämдемans Vilhelm hade smör på sitt bröd i skolan, medan han ofta måste äta sitt bröd utan smör. De hade också präktiga stöflar med höga skaft, då han måste traska i ett par träskor. Men nog hade han kunnat vara glad och frimodig för det. Han led själf mest af sitt onda lynne, men han förmådde icke öfvervinna det. Han förstod icke han, att därtill fordras kraft ofvanifrån. Men då måste man knäppa sina händer och bedja: "Gode Gud, hjälp mig att bli snäll!" Och det ville inte Johannes göra.

Emellertid gingo åren, och Johannes var nu tolf år gammal. Han hade vuxit upp till en stor, stark och frisk gosse, och han hade kunnat vara sin mors glädje och framtidshopp, om han ej alltid

varit så stygg och ovänlig. Hans far hade dött året förut i lunginflammation, och modern sträfvade nu från morgon till kväll för att kunna försörja sig och sin gosse.

En morgon, när Johannes stod i begrepp att gå i skolan, kom modern emot honom.

"Du kan inte få gå i skolan i dag, Johannes", sade hon ifrigt, "jag har redan varit hos magistern och bedt om lof för dig. Jag har fått bud ifrån den där frun, som kom flyttande hit till byn i förrgår, att hon vill ha mig till hjälp med att skura. Jag måste gå dit genast, och du vet, att det är mycket att sköta om här hemma i dag, som jag inte hunnit med, när jag inte visste någonting förut, och därför måste du nu vara snäll och stanna hemma i dag och sköta om kon och grisen."

Så fick han nu inte gå i skolan heller, och det var ändå det enda, som han tyckte var roligt. Knotande skötte han om de sysslor, som inte modern hunnit med, sedan gick han in och satte sig vid bordet med hufvudet lutadt mot handen. Allehanda mörka tankar rufvade inom honom. Det var i alla fall ett bra uselt lif han förde, tyckte han. Aldrig fick han annat att äta än strömming och potatis och hårdt bröd, aldrig en bit kött. Bara om söndagarna ett ägg och litet smör på brödet. Och ändå ville man, att han skulle vara glad och tacksam? Jo, det var just något att tacka för!

Det föll honom aldrig in att i den andra vågskålen lägga den stora förmånen att äga en god hälsa och en trofast mor, som alltid tänkte på hans bästa.

Han fortfor i stället att nära sina bittra tankar.--Var han då sämre än de andra kamraterna, som om söndagarna fingo kaffe med färskt bröd och andra läckerheter, som han aldrig såg en skymt af?--Åh, nej, han var lika god som de, och sina läxor kunde han bättre än många af dem. Men i dag, då han nu var ensam herre på täppan, skulle han sannerligen skaffa sig någonting godt att äta han också.

Han smög sig bort till moderns rödmålade byrå, hvars öfversta låda han drog upp. Där i ena hörnet stod en liten dosa, där han visste, att modern förvarade några mödosamt förvärfvade slantar. Han räknade dem, det var en krona och trettio öre. Dessa tog han och gick till handelsboden, där han köpte kakor och karameller för dem.

Handelsmannen hyste ingen misstanke, ty det hände ibland, att Johannes gick ärenden åt bondhustrurna i byn.

Nu kunde då Johannes ostörd njuta af sina läckerheter. När modern om kvällen kom hem, hade han redan gått till sängs. Han var sjuk, sade han. Och han hade verkligen feber och kväljningar. Modern kunde till en början icke begripa orsaken till detta plötsliga illamående, men just då föll en klar månstråle på de tomma påsarna bredvid sängen, och nu bröt en mörk aning in i hennes själ.

Först ville hon likväl icke tro det värsta. Hennes enda barn skulle vara en tjuf?

Omöjligt! Men den tomma dosan vittnade alltför tydligt om hans skuld, och alldeles förkrossad satte hon sig vid bordet, gömde ansiktet i händerna och grät.

Man skulle nu kunna tro, att Johannes' hårda hjärta veknat vid åsynen af moderns sorg. Nej. Hans öga förblef torrt och hans mun stum.

Dagarna gingo långsamt framåt. De blefvo allt kortare, till och med om solen lyste, hvilade ett skimmer af vemod öfver dem. (Forts.)

Bibelläsning **eller hvad står det i nästa söndags text?**

Veckan 30 Jan.-5 Febr. 1905.

M. 30.	Mark. 4:	26-32.	Liknelser om Guds rike.
T. 31.	v. 26-28.	<i>Guds rikes fördolda utveckling;</i>	
O. 1.	v. 29.	<i>dess afslutning i världen.</i>	
T. 2.	v. 30-31.	<i>Guds rikes ringa början;</i>	
F. 3.	v. 32.	<i>dess hägnande storhet i sin utveckling.</i>	
L. 4.	Matt. 13:	44-46.	<i>Vi skola offra allt för att vinna Guds rike.</i>
S. 5.	Matt. 13:	47-50.	<i>En kraftig maning till uppriktighet.</i>

Söndagsskoltext för den 5 Februari.

Mark. 2: 13-17.

Minnesvers: Fil. 1: 6. Den, som i eder har begynt ett godt verk, skall fullborda det intill Jesu Kristi dag.

Barnavännens anmälan för 1905.

Redigeras af J. B. Gauffin, Uppsala, under medverkan af flere inom vårt land kände söndagsskolmän och barnvänner;

Innehåller en kort betraktelse öfver något Guds ord, af Fr. Engelke och J. B. Gauffin, längre och kortare berättelser, skildringar ur naturen och lifvet; öfver svenska orter och världens hufvudstäder, från missionsfälten i Kongo och Kina. Öfversikt af följande söndags text till hjälp för lärare och barn.

Illustreras icke med gamla utnötta klichéer utan hela året om med nya, fina originalklichéer.

Utkommer hvarje torsdag i stort åttasidigt nummer, tryckt å fint papper.

Sprides i lagom stor upplaga för att kunna bära kostnaderna och för att trycket kan bli vårdadt, samt expedieras i rätt tid;

Kostar å postanstalterna 1 kr. 05 öre jämte tillägg af postbefordringsafgiften; hos *Red. af Tidn. Barnvännen, Uppsala* från 6-20 ex. 1 kr.; från 21-49 ex. 95 öre; 50-99 ex. 90 öre; 100 ex. och däröfver 85 öre pr ex. då

Gratis följer söndagsskolans textbok och ett sextonsidigt, fint illustrerad

Sommarnummer.

Textboken säljes extra till prenumeranter å Barnvännen för 5 öre ex.

För lärare och lärarinnor finnes textboken interfolierad och klassbok i ett starkt band för 25 öre.

Beställes hos Redaktionen af Tidn. Barnvänen, Uppsala.

UPPSALA 1904, K. W. APPELBERGS BOKTRYCKERI.

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK BARNAVÄNNEN, 1905-01 ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the

terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form.

However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS', WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and

credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.